

Tárgy: fogyasztóvédelmi eljárás lezárása

H-FK-II-51/2019. számú határozat

T. G. (lakcíme: 5310 Kisújszállás) (**Kérelmező**) 2018. október 29. napján érkezett kérelme (**Kérelem**) alapján, a **Generali Biztosító Zrt.**-nél (székhelye: 1066 Budapest, Teréz körút 42-44.) (**Biztosító**) folytatott fogyasztóvédelmi eljárásban a **Magyar Nemzeti Bank** (székhelye: 1054 Budapest, Szabadság tér 9.; telephelye: 1013 Budapest, Krisztina krt. 39.) (**MNB**) az alábbi

h a t á r o z a t o t

hozza:

Az MNB a Kérelemre lefolytatott fogyasztóvédelmi eljárás során jogszabálysértést nem tárt fel.

Az eljárás során eljárási költség nem merült fel.

A határozat ellen fellebbezésnek nincs helye, ugyanakkor az ügyfél, illetve a kifejezetten rá vonatkozó rendelkezés tekintetében az eljárás egyéb résztvevője a határozat ellen annak közlésétől számított 30 (harminc) napon belül jogszabálysértésre hivatkozással közigazgatási pert indíthat.

A perben a jogi képviselő kötelező. A keresetlevelet a Fővárosi Törvényszékhez címezve az MNB-nél kell űrlapbenyújtás támogatási szolgáltatás igénybevételével benyújtani. (Az űrlapbenyújtás támogatási szolgáltatás elérhetősége: <https://www.mnb.hu/felugyelet/engedelyezes-es-intezmenyfelugyeles/hatarozatok-es-vegzesek-keresese>.)

A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására nincs halasztó hatálya, a felperes azonban azonnali jogvédelmet kérhet.

A bíróság a pert főszabály szerint tárgyaláson kívül bírálja el. Tárgyalás tartását a felperes a keresetlevélben kérheti. A tárgyalás tartása iránti kérelem elmulasztása miatt igazolásnak nincs helye.

I n d o k o l á s

(...)

I.2. Jogi minősítés

Az Fttv. 3. § (1) bekezdése értelmében tilos a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat.

Ugyanezen szakasz (3) bekezdése alapján tisztességtelen különösen az a kereskedelmi gyakorlat, amely megtévesztő (6. § és 7. §) vagy agresszív (8. §).

Az Fttv. 6. § (1) bekezdés b) pontja szerint megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz, vagy valós tény – figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére – olyan módon jelenít

meg, hogy megtéveszti vagy alkalmas arra, hogy megtéveszse a fogyasztót az áru lényeges jellemzői tekintetében, és ezáltal a fogyasztót olyan üzleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas.

Az Fttv. 7. § (1) bekezdése szerint megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely – figyelembe véve valamennyi tényszerű körülményt, továbbá a kommunikáció eszközeinek korlátait – az adott helyzetben a fogyasztó tájékozott üzleti döntéséhez szükséges és ezért jelentős információt elhallgat, elrejt, vagy azt homályos, érthetetlen, félreérthető vagy időszerűtlen módon bocsátja rendelkezésre, vagy nem nevezi meg az adott kereskedelmi gyakorlat kereskedelmi célját, amennyiben az a körülményekből nem derül ki, és ezáltal a fogyasztót olyan üzleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas.

Az Fttv. 4. § (1) bekezdése értelmében a kereskedelmi gyakorlat megítélése során az olyan fogyasztó magatartását kell alapul venni, aki észszerűen tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel jár el, figyelembe véve az adott kereskedelmi gyakorlat, illetve áru nyelvi, kulturális és szociális vonatkozásait is. Ha a kereskedelmi gyakorlat a fogyasztók egy meghatározott csoportjára irányul, az adott csoport tagjaira általánosan jellemző magatartást kell figyelembe venni.

Az Fttv. 2. § d) pontja alapján kereskedelmi gyakorlat a vállalkozásnak, illetve a vállalkozás érdekében vagy javára eljáró személynek az áru fogyasztók részére történő értékesítésével, szolgáltatásával vagy eladásösztönzésével közvetlen kapcsolatban álló magatartása, tevékenysége, mulasztása, reklámja, marketingtevékenysége vagy egyéb kereskedelmi kommunikációja.

Ugyanezen szakasz e) pontja szerint kereskedelmi kommunikáció a vállalkozás önálló foglalkozásával vagy gazdasági tevékenységével közvetlenül összefüggésben történő információközlés, függetlenül annak megjelenési módjától, eszközétől.

Az Fttv. 2. § h) pontja értelmében üzleti döntésnek minősül a fogyasztó arra vonatkozó döntése, hogy kössön-e, illetve hogyan és milyen feltételek mellett kössön szerződést, továbbá hogy gyakorolja-e valamely jogát az áruval kapcsolatban.

Az Fttv. jelen pontban idézett rendelkezései értelmében valamely felügyelt intézmény terhére abban az esetben állapítható meg megtévesztő kereskedelmi gyakorlat megvalósítása, amennyiben bizonyítható, hogy az intézmény – valótlán tájékoztatás közlésében vagy lényeges információ elhallgatásában álló – magatartása alkalmas a fogyasztói döntés tisztességtelen befolyásolására.

Az MNB az I.1. pont alatt rögzített tényállás alapján megállapította, hogy a Biztosító által alkalmazott, a termékhez kapcsolódó általános és különös feltételek, valamint a Kondíciós lista rögzítik a kezdeti költség fogalmát, mértékét, érvényesítésének szabályait. Az MNB megállapította, hogy a Tájékoztatóban a Biztosító külön is felhívta a figyelmet a kezdeti költség jelentőségére, illetőleg arra a körülményre, hogy a költségeket az eszközalapok hozama rövid távon ellensúlyozni nagy valószínűséggel nem tudja.

Az MNB megállapította továbbá, hogy a Kondíciós lista II.1. pontjában a Biztosító meghatározta a kezdeti költség mértékét, továbbá annak alapját is, mivel rögzítette, hogy a kezdeti egységek vásárlására a szerződéskötéskor választott éves rendszeres díj háromszorosát fordítja.

Az MNB a fentiek alapján megállapította, hogy a Biztosító által alkalmazott általános és különös szerződési feltételekben, valamint az azok mellékletét képező Kondíciós listában megjelenített tájékoztatás nem tartalmazott valótlán vagy egyéb módon megtévesztő információt, illetve a Biztosító a kezdeti költségre vonatkozó tájékoztatás során nem hallgatott el a fogyasztói döntés szempontjából lényeges információt, amire figyelemmel a Kérelemben kifogásolt kereskedelmi gyakorlat nem alkalmas az Fttv. 4. § (1) bekezdése szerinti, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel eljáró fogyasztó üzleti döntése torzítására.

Minderre figyelemmel a fogyasztóvédelmi eljárásban a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése a Biztosító terhére nem volt megállapítható.

A határozat a fent hivatkozott jogszabályhelyeken, valamint az MNB tv. 42. § d) pontján, illetve a 49/C. § (1)-(2) és (5) bekezdésén alapul.

A határozat meghozatalára az MNB nevében, az MNB tv. 4. § (9) bekezdésében és 39. § (1) bekezdés i) pontjában biztosított hatáskörben, az MNB tv. 13. § (1) bekezdésére és a (11) bekezdés a) pontjára figyelemmel, a Magyar Nemzeti Bank egyes hatósági döntéseivel kapcsolatos hatáskörgyakorlás, valamint a hatáskör gyakorlója helyettesítésének részletes szabályairól szóló 48/2018. (XII. 21.) MNB rendelet **(48/2018. MNB rendelet)** 2. § (9) bekezdése, továbbá helyettesítés esetén 6. § (1) bekezdés d) pontja alapján került sor. A határozat aláírására a 48/2018. MNB rendelet 5. §-ában foglaltak alapján került sor.

A határozat elleni jogorvoslatról szóló tájékoztatás az MNB tv. 46. § (2) bekezdés 18. pontján, az Ákr. 112. §-án, 113. § (1) bekezdés a) pontján és 114. § (1) bekezdésén, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 6. §-án, 12. § (2) bekezdés d) pontján, 13. § (1) bekezdésén, 17. §-án, 27. § (1) bekezdésén, 29. § (1) bekezdésén, 39. § (1) és (6) bekezdésén, 50. § (1) bekezdésén, 77. § (1)-(2) bekezdésén és 157. §-án, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 72. § (1) bekezdésén és 608. § (1) bekezdésén, valamint az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdés a), illetve b) pontján alapul.

A határozat az MNB tv. 46. § (1) bekezdése, (2) bekezdés 14. pontja és 49/C. § (7) bekezdése értelmében az Ákr. 82. § (1) bekezdése alapján annak közlésével végleges.

Budapest, 2019. július 05.

**A Magyar Nemzeti Bank nevében eljáró
Freisleben Vilmos
a Fogyasztóvédelmi igazgatóság igazgatója
ELEKTRONIKUSAN ALÁÍRT IRAT**